

NAPEVI ZA PESMI

v nedelje celega leta

zložil

L. DOLINAR.

V LJUBLJANI 1862.

[z. nak.]
založil in prodaja J. Giontini.

Hamnotis Egerjev D.

Inv. N 2879/1951

I. udelo
v
Adventu.

Ljud'se z' spanja verna duša, željno mot nebesam glej: Jezus

šam se do-li spuša, de' nas peljal v sveti raj. Žalostnim se perbli - žu - je v grozni

temi svet le - ži; njega žar ga ravs vellu je z njo neklenška moč beži.

II.

Kaj ste gledat šli v pušavo? Tusta kter se tam maje? Nosí oistro obla.

čilo, ves odločen od sveta, postno je, njegov' jedilo, z Bogom združil je duha.

III. Glej, jaz pošljem anjla svojga, da pri-ma-vi te-bi not. Angel

ta je sveti Janes, imenovan je tud Kerstnik. D. C.

IV. Pol' rosi-te nam ne-besa, izve-li-čar-ja sve-ta; de ga

vidjo na-se očesa, de minese mir serca. Če-la zemlja še zdihuje iz globo.

čine tolke smot q. e. s. 4.

V nedeljo
med
novim letam

Še majhno in bodem močeno doma.

jal - nebo ino zemljo, globoko morje; tud' daljne narode bom z duham nado-
 jal;

jal; že pride, katerega vse ljudstva želé. Jest nočem to hišo s častjo napolni -

si, nevernikom svoje ime s - anani - si. *D. C. v. 3.* *v* nedeljo *na božje no.*
 novemletu

velje je xbe - žal svet Jožef z Marijo v Egipt; al smerti je dete s - dre - šil He -

rodeč gaj' hotel vnorit. Noč temna in pot je te - žav - na, je dolga in polna strahu. *D. C. v. 3.*

I. nedeljo
po
sv. 3 kraljeh

Kam si ti zgini-lo deti-ce moje, kamor pogledam te ni;

dej, mi še vidit' o-bliči-ce tvoje, ocer mi, serce skoperni. O dete pre-

sveto, nar ljubši na svetu! Od tvoje ljubezni, moj Jexus! medim.

II.

V katoliški cerkvi se po-stavi nam Jexus danes pred o-či z'od

mixe v kani nas pozdravi, sd sveti-ga z'akko-na vči. Vě-

liko čudo svojim dela, opreč berne čisto vodo v vini. D. C. v. 3.

III.

Če k Bogu ti hočeš priti, moraš verovat' de je Bog! Njega

iš' gvesto, in rad se uč'ya spoznat' per svete vere luč.

IV.

yo-

spod' o-krani nas, ohran, de se ne bomo no-to-nili; ljub'

mojster! hitro s' spanja, vstan! Tako so jogri k njemu vpili. Za-

kaj ste kol tako bo-jec¹? Kake majhna je se va-sa vera! D. C.
v. 3

V.

Lakaj so hudobni na svetu? Lakaj ne pokli-če jih

Bog? De 'majo pravični v tre-netu, zavoljo njih tol'-ko nu-

alog. Lakaj se ti z Bogom prepiraš? Čes i-ti čex xvegde na ogled. D. C.
v. 3.

VI.

Jesus je s trudam na ska-lo cerkev katoliko postavil. Kadar je znamenje to

sta - lo Satan se močno ^{je} ~~vitav~~. Njegova togo - ta, velika sramota ce vedno rabi.

guje, kar more bojuje, dokler to znamenje stoji, dokler to znamenje stoji.

I.
predpepelnično
nedeljo.

Strah in groza me ob - i - de, kadar slišim jest to brat: mal'gu

di v nebe - sa pride, mal' se trud' za večni sad. Glej potelicanih število, in ne.

ver odlo - cenit. v. 3.

II.

V začetku je bi - la be - seda, Pre - seda je

bla pri Bogu. Se - seda tamo pomaguje, v sebi ima življenje in luč, v sebi

ima življenje in luč.

III.

Jezus, sin Davidov! smil se čex mene.

smil se čex mene, o Davidov sin! Slepri per Je - ri - hi vedno to žene,

bode ga težke sle - note spomin.

I. nedeljo
v postu.

Sveti čas kev.

šanska duša, sveti post naj te zbudi; čas je, da se greh zapuša, in resnično

spokori. Sej kralovski cerkev hoče vse storiti kar je mogoče, in ve-ličal nas -

ta ov. postni čas.

II.

O blagor teb' yora! o svetu viša-va! od

brumnih tolkanj zahe-ljena pušava! Ker solnca blisanje, se tvoje o-bilne svet,

lobe so-ji.

III.

Srečen stan je stan človeka, ki Bo-gu o-

stane xvest. Vsaki dan xvesto o-pravlja in vesel dolžnost stanu. *al.*

IV.

Glej čudo katero se j' zgodi - lo k' pridu, stradanich ljudi, nas bude v veči

noter - dilo, k' nam zaupanje budi. Mervalota naša se bo vnela od do - brs - te

Je - zu - sa, ljube - zen božja bo go - re - la in hvalen - ga serca.

Tihó
nedeljo.

Stori meni Bog, pra - vi - - co, toj - bo zo - per té rax,

sod, kter mi de - la - jo kri - vi - co, re - še - nit in varh mi bod'!

Men' se tvoja sveta go-ra ka-že v lu-či in resnic';

tvoja čast je v sred' so-to-ra, daj, de pridem tje v temnic.

Cvetno nedeljo.

Čast, hvala, slava teb' naj bo, o Kriste naš zveličar, kralj! Nudolani otroci

so lepo izozanna vpil', te povis' val'.

Cvetno nedeljo.

Vernih družba sklanj

noje, glasno hvalo čast boogu: Ho-sanna Davidovmu sinu, ker pride v Gospoda, jimen

Veliko
nedeljo.

Kristus je iz groba sam prišel današnji dan, rešil od pekla nas.

A-le-lu-ja! Varhi vsi moči zbe-ži!
v mesto pla-šni la-ka.

Belo
nedeljo.

Zdravo mleko neska-

ieno, v sveti veri, pter-je-ni. Spem' besedam nago varja, cerkev bel' oble-ce-^{na}.

II.
nedeljo
no
Velikinoči

Jez sem en dober svet pastir, sam Jezus o-xnanije; per

nesem vam preblagi mir, ki ser-ca xve-se-luje. Lve-se-li Jezus svo-je

ce, po tebi jim prepreni serce.

III.

Čex majhno ne bote me vidli, vam bodem

prož smrt odurjet. Ča čas pa le z voljo ter - ni - te, čex majhno vi jogri, me vidte.

IV.

čó naj vas nikar ne žali, če se tud' od vas ravnam, vam povem: še

dobro je za vas.

V.

Čer Očetu vse i. si. te, v možni imenu ga prosite, kar je

treba vam bo dal, vselej rad na strani stal. Jexus k prošnji nas priganya, milost vojo vsem naklanya.

VI. Kdor bo mene med svetam o- dreše - ni - ka spoznal: njega bom med o-

četam svoji-ga joga jmenval. Če se sramuje, men' odmi - ku - je

tad mene bo taci - ga sram.

*Binštno
nedeljo.*

Oh, Jexus je zapustil revni svet;

K svojmu Oče - tu naxaj je šel, deb' svetiga Duha od tam poslal.

*I. nedeljo
po
Binštih.*

Poslu.

Sajte, o Kristjani, brex ljubexni vsi mertvi; Jexus milost perspor oča in per.

ce razve-se-li; svoje gnado nam izročia te, plačil' zato de-li.

II. Pastir je omerel za četo do na Križ; Jeruo gredi scer od če-de

ru's krotkosti u bitkosti nas ovčic nigdar ne zapusti.

III. nedolja po Veliki
miš kakor: II.

IV. Gospod! o pojdi ven od me-ne, pojdi od mene grešnika, Ker

v meni čednost' ni no-be-ne vredne tega tu-de-ža. Glej Pe-tra

groza sprele - te - la, v njega zgine vsa serčnost, po - nižnost je ser.

ce prevze - la, v živ' spozna tolkanj slabost.

V. Dobrota božja je ve.

li - ka, ve - li - ko, vsmilje - nje; pravica božja poštra - lu - je, no vrednost pste,

ri, če kdo nad bližnim se ama - šu - je kri - vo ga razserdi.

VI. Kdo bode napi - sal veselje tih dobrih perprostih ljudi?

Le pridite no- glejte, o- trokam povej- te: za Je- xusam hodt je sladko.

VII.

Kristjan! če ho- češ ho- di- ti prav varno po svet, mo-

drost ti moraš lju- bi- ti in z ser- ca želet. Kdor je iše jo najde

Boog je robenmu ne krat. D.C. v.B.

VIII.

Ne s- berni svojga obraza od za-

res no- trebniga, res od la- Kote in mraxa vredni in nevredniga! Vdan po-

trebe si na - bere človek prav veliki' pla - čil'; zvere grehe mu rax.

dere revnim' dano po - so - dil'.

IX.

Z grehov blata, vi, vstanite, poslu.

šajte, grešniki! Glejte, Jezus milo to - či tolki' solza zavoljo vas. D. C.

X.

Kristijan, pogledaj dva človeka, v templj molit gresta oba; hu.

dobnik prošnja nima teba, le ponižnik, ta velja. Gnusoba je Bo - gu prevzetan

gre od njega brez daru: ponižen nauk mu je prijazen, opra- vičen gre domi.

XI.

Tirus Sidon, srečne mesta! srečno gali- lejsko morje! blagor

tebi, sveta cesta! ker no tebi Jexus gre. Ves per- liden se o-

xera, vsmiljen čez u- se sla- bost; vse te- žave nam od- vera, daje

svojih gnoiv sladkosti.

XII.

Prot je-rihi, kristijan poglej, nevarnost polno pot; Neje

je lju-di hudobnih kraj in to-lo-va-jev kot. Po-potrube varno

hodi, raz-boj-ni-ki svoj rop slede.

XIII.

Bod če-se-na, o hvalenost cir kersansteiga serca! ti ne.

bestkih gnad delenost di nabi-raš od Bo-ga; ti z ljubezni božje

xviraš in z ljubezni blisnjiga. D.C.

IV.

Ve skerbi! le stran be-ži-te

ke me tako nadlegvate; bole-čine od-lo-či-te, me preveč ob-te-ža.

te. Moder to samo poterd: prav preudar, nikar ne skerb!

XV.

Nje bom spet do-

bila svoji-ga sinu, Ker se bom verni-la žalostna domu?

On je bil take ljubi sin; oh ti žalostni spomin! Klam jest revna

mat' hočem se podati: kje si ljub' otrok? kje si ljub' otrok?

XVI.

Ježik moj se spusti - Kuje, groza tresse serca glas; če me.

mislím vse darove B.C. XVII. Verni! povzdignite včé — sa,

cerkev že gleda na vas; brumno odprite u — še — sa, poslu — ša — ti

materni glas. V veri po — kaže nam počjo le — po — to; ljubili Bo.

ga izro - ču - je iz serca in cele mo - čí.

XVIII.

Gospod' daj sveti

mir nam, ki na - te u - pamo; mi - lost čex nas rajsic', v serca k tebi zdihuc - je.

mo. Pre - roki so obljubili, de Bog se rad u - smili; rekli so meni:

Pojdimo v hišo, v hišo Gospoda; v tem vese - li - su najdem popolnarma mir.

XIX.

O ljubi so - to - ri na tvojih Gospod' xele - nja.

vah! Pre-oveti čistiljivi dvo-ri na večnih pla-nja-vah!

Moja duša gor zdihuje serce in te-lo k živim' Bogu

v svate nebes-ke priti že-li.

XX.

Laxe-nimo glas jexika danes.

jutri vsaki čas. Nas ravna z obilno srečo k sebi, včasih pa z nesrečo.

XVI.

Kaj je težji, kot ljubiti svoji ga sovražni-ka? Mu za.

mere po-xa-bili iz ljubexni do Bo-ga? Če na-turo slabo

oprašam, te zapovdi ne pozna. D.C.

XXII.

Povzdi-gri se čex

prazni svet, lju-ba duša moja! Po Bo-gu začni brepenet,

on je sreča tvoja. Na zemlji so hinavci, postave prazni

bravci, ktere Je-zus čert!

XXIII

Preb-la-go in sladko ve-

se Je - zus du - si da. Ta sveta sladkost odganja bitkost, mirne ve-

trove, svete godove v Jexusu duša dobi, mirne vetrove, svete godove

v Jexusu duša dobi. Poslednjo nedeljo po Trinštih. Prosem te, o človek!

nilo, posli enkrat svet na stran. Spomni se kaj bo pred sodbo in po

sodbi se naprej. D.C. Od svete nedelje. Povzdigni glas če - si - rija,

člo - vet na vi - sa - ve! Bo - ga ja - sti - la bode

stvar za slednji mi - lostlji - vi dan. *D.C.*

Opomba. — *D.C.* v. 3. pomeni, da naj se poje zadnja in predzadnja
 versta ravno tako, kakor se v začetku pojete 3. in 4. versta.

